

σκίζομαι

σκίζομαι κ. **σχίζομαι**, ρ. [<σκίζω], σκίζομαι. **1.** αγωνίζομαι με πάθος να εξυπηρετήσω κάποιον: «ήμασταν ξένοι στην πόλη του και σκίστηκε ο άνθρωπος, μέχρι να μας βρει ένα ξενοδοχείο». **2.** ενδιαφέρομαι απόλυτα για κάποιον ή για κάτι: «απ' ό,τι ξέρω, σκίζεται γι' αυτή τη γυναίκα || σκίζεται να μπει κι αυτός στο δημόσιο». (Λαϊκό τραγούδι: μισές τραβάει, ποτήρια σπάει, **σκίζεται** για μια μελαχρινή, μα στη σούρα του ζητάει και καμιά ξανθή). **3.** αγωνίζομαι με πάθος να πετύχω κάτι: «σκίστηκε στο διάβασμα για να πετύχει στο πανεπιστήμιο».

- σκίζεται η καρδιά μου, βλ. λ. καρδιά·

- σκίζομαι να φωνάζω, βλ. λ. [φωνάζω](#)·

- σκίζομαι στη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας